

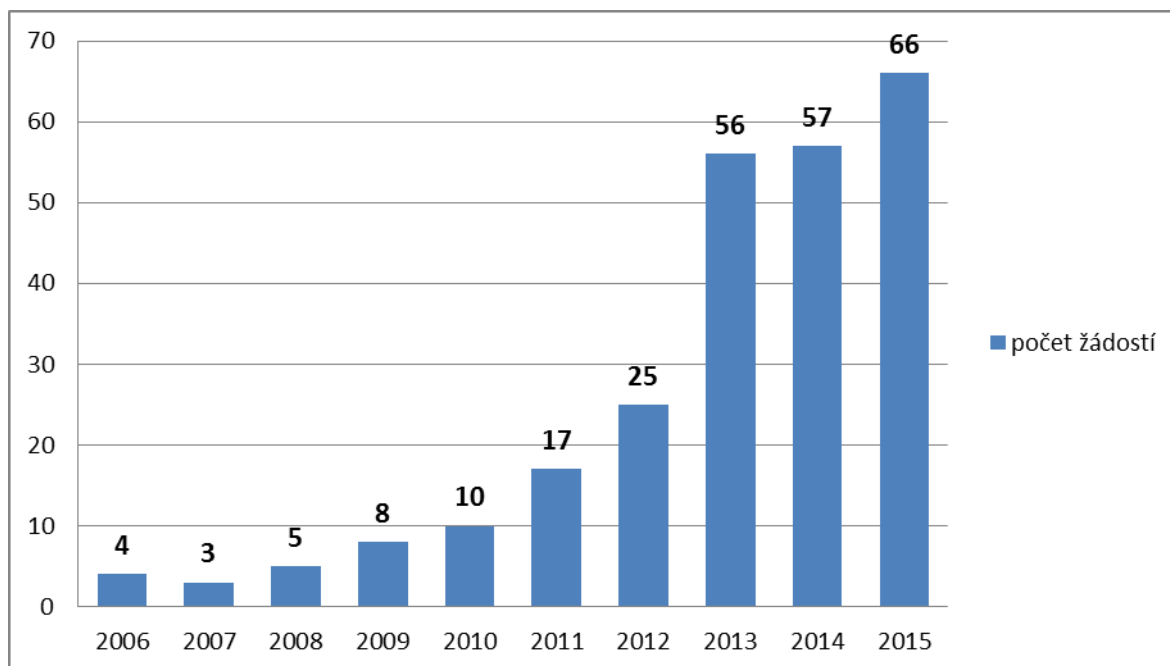
Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

- Česká televize jakožto povinný subjekt podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zajišťovala během kalendářního roku 2015 přístup veřejnosti k informacím vztahujícím se k její působnosti, a to prostřednictvím webových stránek <http://www.ceskatelevize.cz/>, písemně, elektronicky, telefonicky a osobně.
- Česká televize zveřejňuje v souladu s ust. § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, tuto zprávu o své činnosti v oblasti poskytování informací za rok 2015:

Počet vyřizovaných žádostí o poskytnutí informace	69
<i>z toho obdržených v roce 2015</i>	66
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti	26
<i>z toho rozhodnutí o odmítnutí části žádosti</i>	10
Počet podaných odvolání proti rozhodnutí	6
Celková výše výdajů vynaložených v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, včetně nákladů na zaměstnance České televize a nákladů na právní zastoupení	0 Kč
Výčet poskytnutých výhradních licencí	0
Počet stížností podaných podle ust. § 16a zák. č. 106/1999 Sb.	3

- V roce 2015 se Česká televize zabývala celkem 69 žádostmi o poskytnutí informace, z toho 66 žádostí bylo České televizi doručeno v roce 2015. Z celkového počtu žádostí nevyřizovalo TS Brno a TS Ostrava žádnou žádost, ale obě studia spolupracovala při přípravě podkladů u několika žádostí.
- I v roce 2015 pokračoval růst počtu žádostí, který je patrný od roku 2006, kdy zák. č. 106/1999 Sb., byl novelizován mj. s cílem, aby žadatel měl právo na informace vztahující se k působnosti veřejné instituce bez ohledu na to, zda hospodaří s veřejnými prostředky či nikoliv. Jestliže v roce 2004 to byly čtyři podané žádosti o informace, v roce 2015 to bylo 66 žádostí.

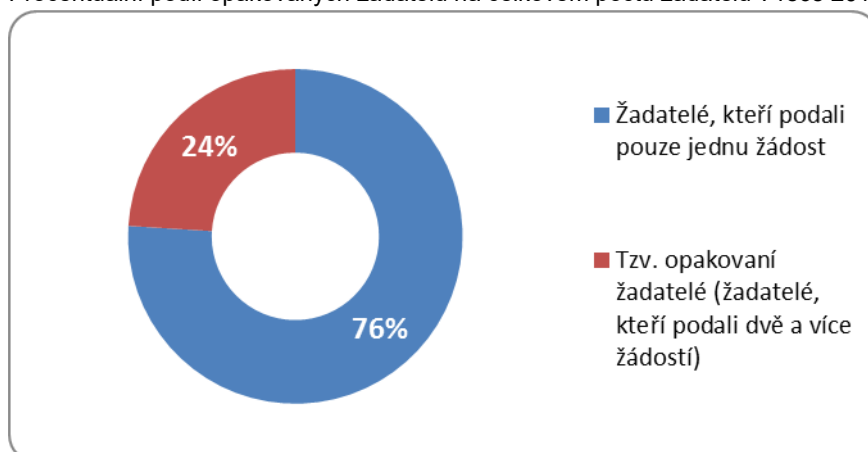
Počet nově obdržených žádostí v letech 2006–2015

Z 66 nově obdržených žádostí o informace v roce 2015 obdržela Česká televize 56 žádostí od fyzických osob, právnické osoby podaly celkem devět nových žádostí a jedna žádost byla podána více žadateli (jedna fyzická osoba spolu s jednou právnickou osobou).

V roce 2015 pokračoval nárůst žádostí tzv. opakovaných žadatelů (tj. osob, které v daném kalendářním roce podaly více než jednu žádost o poskytnutí informace). Na 66 nově doručených žádostí tak připadalo pouze 45 žadatelů, z toho v 11 případech šlo o opakované žadatele. Ti v roce 2015 stáli za více než 32 žádostmi. Mezi opakovanými žadateli však existují co do počtu žádostí značné rozdíly. Česká televize např. eviduje od jedné fyzické osoby celkem šest žádostí, od jiné fyzické osoby žádostí pět. Ostatní opakovaní žadatelé podali po dvou až čtyřech žádostech. Oproti roku 2014 tak podíl opakovaných žadatelů na celkovém počtu žadatelů výrazně stoupl: z 18 % v roce 2014 na 24 % v roce 2015.

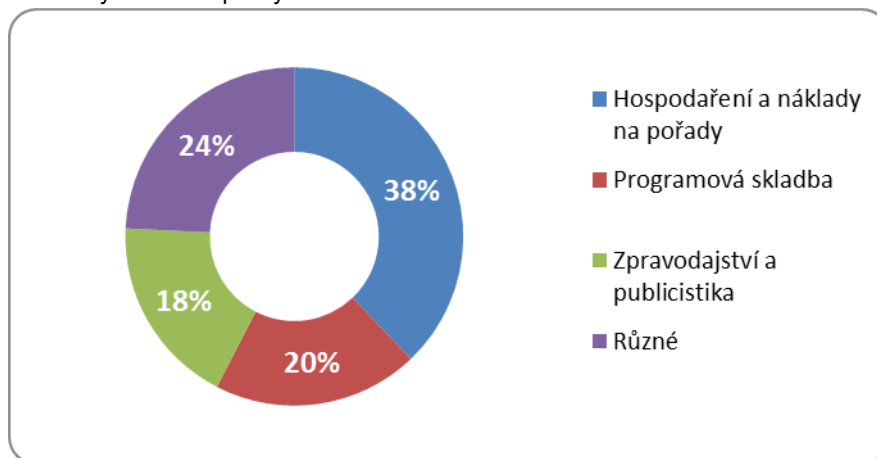
Procentuální podíl opakovaných žadatelů na celkovém počtu žadatelů v roce 2015

Požadované informace se týkaly různých oblastí činnosti České televize. Nejčastěji se žadatelé ptali na otázky související s hospodařením České televize a s náklady na výrobu pořadů. Žadatele zajímaly

také informace o programové skladbě, zpravodajství a publicistiky či výběr televizních poplatků. Objevily se rovněž dotazy související s novými médii a informačními systémy používanými v České televizi.

Předměty žádostí o poskytnutí informace v roce 2015

Pokud se žadatelé domáhali poskytnutí informací, které již byly zveřejněny na webových stránkách České televize nebo ve výroční zprávě, zaslala Česká televize žadatelům odkaz, na němž bylo možné požadovanou informaci najít, popř. odkázala na konkrétní pasáž příslušné výroční zprávy.

V roce 2015 bylo podáno celkem šest odvolání proti rozhodnutím České televize. Ve všech případech generální ředitel České televize jakožto odvolací orgán rozhodnutí České televize potvrdil a odvolání zamítl. Vedle toho byly v roce 2015 České televizi v souladu se zákonem doručeny tři stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace, všechny podle ust. § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. V jednom případě byl postup České televize částečně potvrzen, zatímco ve zbývajících částech byla věc usnesením převzata a generální ředitel České televize poskytl informaci sám. V ostatních dvou případech byl postup České televize potvrzen bez dalšího.

Česká televize v roce 2015 pokračovala také ve zveřejňování informací poskytnutých na základě individuálních žádostí na svých webových stránkách a ve vedení evidence obdržených žádostí.

Co se týká soudních sporů, evidovala Česká televize v roce 2015 celkem pět soudních řízení ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Dvě soudní řízení probíhala na základě žalob podaných v roce 2014. V roce 2015 došlo k zahájení tří soudních řízení; ještě v průběhu roku 2015 bylo jedno z nich zastaveno.

Na začátku roku 2015 byl České televizi doručen rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 6 A 156/2012-72, který ve věci žaloby z roku 2012 rozhodl o zrušení rozhodnutí generálního ředitele České televize ze dne 11. září 2012, a to na základě odůvodnění, podle kterého cit.: „osoby, jež mohou být poskytnutím požadovaných informací dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení, mají v řízení o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu“.

Česká televize v roce 2015 obdržela také rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 3 As 115/2014-29, kterým byla zamítnuta kasační stížnost žadatele proti rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. 11 A 67/2012-60. Nejvyšší správní soud konstatoval, že cit.: „Česká televize plní oznamovací povinnost, týkající se kvót evropské produkce tak, že vede evidenci podle ust. § 43 odst. 1 zákona o vysílání, nikoliv podle odstavce 2 tohoto ustanovení, což jí zákon o vysílání umožňuje, a proto nemá povinnost vytvářet informaci o tom, jakou finanční částku vynaložila, popřípadě vynakládá na podporu evropské nezávislé tvorby v rozsahu počtu a délky odvysílaných děl, údajů o nákupu evropských děl, vyrobených nezávislými výrobci, včetně seznamu obsahujícího název díla, jeho tvůrce (resp. prodejce) a výši kupní ceny pro každou z položek. Protože takovou informaci nemá, ani nemá povinnost ji mít k dispozici, musela by ji vytvořit, což představuje vyluku z práva na informace dle § 4 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. Námitka vad správního řízení tak nebyla stěžovatelem vznesena důvodně.“

